

Skattereform, om, at man maa tilvejebringe Balance o. s. v., det er overmaade fortræffeligt alt dette, men det er dog kun Paafund. Der er jo slet ikke noget i Vejen for at faa tilvejebragt Balance paa andre Maader end netop ved denne, at tage en hel Million Kroner fra Kommunerne. Det er efter min Mening noget, som vil sætte ondt Blod ude omkring i Landet, og jeg vil haabe, at de Herrer, som ere Ophavsmænd dertil, ville faa det at føle paa forskellig Maade. . . . (Afbrydelse). . . . Ja, jeg vil virkelig haabe, at man vil kræve dem til Regnskab for, at de saaledes ere med til en Nedsættelse, der vil ramme en Mængde Personer, som netop i høj Grad kunde trænge til, at deres Ydelser til det offentlige bleve indskrænkede. Den hele § 31 om Fordelingen af disse mange Penge — jeg vil hellere sige: disse faa Penge, for nu er det jo kun $1\frac{1}{2}$ Million i Stedet for $2\frac{1}{2}$ Million — er noget af det kunstigste, jeg har set længe. Jeg maa sige, at den egner sig fortræffeligt til at være Paradigma for Regneopgaver i Skolen, hvor det gælder om at finde ud af, hvorledes et Regnestykke skal stilles op. Det er virkelig meget indviklet, men det skal jeg i øvrigt ganske lade staa ved sit Værd. Jeg bemærker kun, at der i Nr. 66 af Mindretallet under Nr. 1 er foreslaaet, at Litra d. skal udgaa, og at der derimod skal optages Litra e. om Sygekasser, idet man nemlig ikke kan medtage Bidrag til de fattiges Kasser, som et af de Momenter, der skulle indgaa i Beregningen, allerede fordi der i den store Kommune Kjøbenhavn ikke eksisterer noget, der hedder de fattiges Kasse. Det vilde dog være ganske urimeligt, om man ude omkring i Landet skulde kunne tage det med og derved skaffe sig en forøget Andel i Tilskuddet, medens Kjøbenhavn slet ikke kan komme med paa denne Konto. Sygekasserne er det omvendt meget naturligt at medtage, da der i alle Kommunerne hele Landet over ydes tvungne Bidrag til dem.

Under Nr. 74 og 75 er der stillet et Par Forslag, som jeg ogsaa skal tillade mig at anbefale til Tingets Velvillie. De gaa ud paa, at der skal overordnet Mynligheds Sanktion til for at udskrive højere Skat end hidtil — det er i Korthed deres Indhold. Der var jo af Regeringen stillet et ganske anderledes vidtgaende Forslag, et Forslag, som jeg i en særlig Grad sympatiserede med, og som jeg fandt var vel skrevet og vel udtænkt. Jeg beklager i høj Grad, at Ministeriet led et af sine

første Nederlag i Folketinget netop paa disse Bestemmelser. Det var meget kedeligt, thi jeg vilde meget gerne have haft dem vedtagne. Nu, da Loven er kommen her op, kunde jeg have haft megen Lyst til at optage Spørgsmaalet paa ny, men jeg tænkte mig, at det saa kunde hænde, at Ministeriet heller ikke fik Bestemmelserne satte igennem her i Tinget, og jeg syntes, at det vilde være alt for kedeligt for Ministeriet, om det skulde lide Nederlag i begge Tingene. Som Følge deraf har jeg stillet de to smaa Ændringsforslag, som Mindretallet har tiltraadt. Jeg skal tillade mig at anbefale dem. Det gaar jo ikke an at lade Kommunalbestyrelserne have ganske fri Hænder med Hensyn til Udskrivningen af Skatter o. s. v., vi vide ikke, hvorhen Udviklingen bærer, der kan komme Forhold og Omstændigheder, der kunde gøre, at det ikke blev saa rart.

Under Nr. 76 er der stillet et Forslag af Flertallet, som gaar ud paa at forøge Skatteprocenten i Kjøbenhavn fra 2 til $2\frac{1}{2}$. For dette har den ærede Ordfører jo givet forskellige Grunde. Den ene Grund var den, at man nu nedsætter de $2\frac{1}{2}$ Million, som man før havde tiltænkt Kommunerne, til $1\frac{1}{2}$ Million. Det maa være en mangel Behagelighed for den Kommune, der bliver stillet saaledes, at den taber den Million, den skulde have, at den saa til Gengæld faar Lov til at paaligne sin Befolkning $\frac{1}{2}$ pCt. mere. Jeg synes, hele Maaden, hvorpaa det er sket, baade Forslaget og Motiveringen ere overordentlig karakteristiske, og jeg antager, at begge Dele ville blive modtagne med megen Glæde af Befolkningen. Saa har jeg kun at nævne Tillægsbestemmelserne under Nr. 78. Forslaget gaar ud paa, at alle Kommuners Skatteaar skal være Finansaaret. Der opstaar jo nemlig en ikke saa ringe Vanskelighed derved, at Skatteaarene ere forskellige, idet man paa nogle Steder har Finansaaret og paa andre Steder Kalenderaaret; det sidste gælder i en stor Mængde Kommuner, baade Købstadkommuner og Landkommuner, men ikke i Amtskommunerne. Kjøbenhavns Kommune og Frederiksberg Kommune følge Finansaaret. Naar man nu særlig kommer ind paa den saakaldte mellemkommunale Beskatning, som det jo særlig er dette Forslags Opgave at ordne, vil det blive endnu vigtigere end før, at man overalt regner med samme Skatteaar. Forslaget derom synes heller ikke at have vakt nogen egentlig Modstand, ja næsten ikke en Gang nogen Modsigelse, jeg tror, alle